

погодні явища-це не тільки економічні та соціальні втрати, але і екологічні, які слід аналізувати протягом тривалого періоду.

Список використаної літератури:

1. Клапків Ю. Дефініція та особливості класифікації катастрофічних ризиків у теорії страхування/ Юрій Клапків // Фінансовий простір.- № 3 (11).- 2013.- С.145-151.
2. Janowicz-Lomott M. Wspieranie rolnictwa w USA z wykorzystaniem instrumentów ubezpieczeniowych (Farm Bill 2014) // Marietta Janowicz-Lomott, Krzysztof Łyskawa/ Argumenta Oeconomica.-N12, 2015.-p. 163-177
3. Клапків Ю. Фундаментальні домінанти фінансової державної підтримки аграрного бізнесу / Юрій Клапків, Любов Клапків // Наукові записки. Серія «Економіка»: Збірник наукових праць.- Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2012. – Випуск 20. – С. 126-128
4. Śliwiński A. Risk culture and the factors of its formation // Adam Śliwiński, Liuba Klapkiv/ Insurance Review.-N 4, 2016.-p. 3-20.
5. Łyskawa K. Catastrophic Risk in Local Government Units: Search for Optimal Risk Management // K. Łyskawa, M. Janowicz-Lomott/ Crisis and the Role of the Periphery. Contributions to Economics. Springer, Cham, 2015.-p.115-129.

Клапків Юрій Михайлович,
к.е.н. доцент кафедри фінансів ім.С.І.Юрія
Тернопільського національного
економічного університету

СТРАХУВАННЯ ВІД ЗЛОВЖИВАННЯ

Проблема зловживань посадовими особами недооцінювана більшістю власників та акціонерів, тому страхування від зловживання не користується значною популярністю. Така ситуація мала б викликати деякі побоювання, оскільки відсутність відповідного захисту від зловживання може нести дуже серйозні та болісні наслідки для інституції [1].

Кожен із страховиків має своє власне визначення зловживання, розтрата або незаконного присвоєння, що міститься в загальних умов страхування. В переважній більшості європейські страховики під зловживанням розуміють: незаконне отримання матеріальної вигоди особою, в збиток страхувальника в результаті навмисних, заборонених дій, таких як крадіжка, привласнення, шахрайство, комп'ютерне шахрайство і підробка документів, з допомогою яких постраждалий втрачає своє майно.

Аналіз даного визначення дозволяє прийти до висновку, що зловживання або розкрадання складається з багатьох факторів, які загрожують діяльності підприємства. Воно включає злодійство, шахрайство, підробку документів, тобто найбільш поширені дрібні злочини, які допускають працівники. Дрібне

розкрадання, таке як крадіжка паперу для ксерокопіювання, використання службового автомобіля в особистих цілях, зважаючи на масштаб сумарно формує для компанії значні втрати. Це відбувається тому, що співробітники підприємств, якщо йдеться про зловживання, проявляють незвичайну інноваційність та створюють все нові і нові загрози, які виникають із компіляції уже відомих їм процедур.

У вітчизняній практиці зловживання - це звичайне розкрадання і підробки, яких часто можна уникнути, застосовуючи прості методи контролю. Так, у випадку службового зловживання, як і будь-якої іншої проблеми, раціональним представляється питання про те, чи не вигідніше попереджати аніж протидіяти даному явищу. Запобігання подібного шахрайства засноване на спеціалізованому управлінні такого роду ризику[2]. Результатом такого процесу мають бути процедури та висновки, що ведуть до максимально обмеження можливості настання незаконного привласнення на підприємстві. Проте широко відомо, що оптимальним методом управління ризиком є страхування на випадок, настання обумовленої події, незважаючи на введені процедури [3].

Саме з цією метою було запропоновано страхування від незаконного привласнення чи зловживання службовим становищем. Таку страхову послугу, було запропоновано у II половині XIX століття, коли фінансові установи почали шукати захисту від зловживань, які могли зробити працівники, що працюють на високих посадах. Однак, подібні страхові договори укладатися через самих співробітників, і в окремих випадках, це було для них ключовим елементом в процесі отримання посади. Страхування від зловживання відноситься до страхування фінансових ризиків. Незважаючи на те, що продукт вже досить довго функціонує на ринку страхових послуг, та має ефективне страхове покриття, значним попитом він не вирізняється.

У сучасній економічній ситуації страхування від зловживання, видається, досить цінним захистом підприємства перед серйозними фінансовими втратами. Однак, в часи економічного спаду, коли можливість виникнення зловживань різко зростає, таке рішення мало б набути широкого використання[4]. Даний тип страхування є комплексним продуктом, що характеризується широким спектром захисту та включає в себе практично всі збитки, які можуть впливати із зловживань співробітників компанії.

Водночас, укладення договору страхування не звільняє менеджерів від використання процедур, які обмежують можливості незаконного присвоєння чи зловживання, чи від обов'язку безперервного контролю ключових секторів найбільш чутливих до фінансових зловживань.

Список використаної літератури:

1.Клапків Ю. Функції ринку страхових послуг: теоретико-методологічна концептуалізація // Юрій Клапків/ Збірник наукових праць Донецького державного університету управління «Проблеми та перспективи забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку». Серія «Економіка».-Т.XVIII, вип. 305. - 2017.- С.60-66.

2. Łyskawa K., W poszukiwaniu optymalnego pojęcia ryzyka w standardzie zarządzania ryzykiem// K. Łyskawa / Zarządzanie i Finanse, nr 2 cz. 5, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2013.

3. Клапків Ю.М. Дефініція та особливості класифікації катастрофічних ризиків у теорії страхування/ Юрій Клапків // Фінансовий простір.- № 3 (11).- 2013.- С.145-151.

4. Janowicz-Lomott M., Kryzysy finansowe szansą dla ubezpieczeń wzajemnych? Obserwacje globalnego kryzysu finansowego// M Janowicz-Lomott/ Wiadomości Ubezpieczeniowe, 2010, nr 1.

Коваленко Марина Вікторівна,

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту

Полтавська державна аграрна академія

ФУНКЦІОНАЛЬНІ СКЛАДОВІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Важливим критерієм ефективного функціонування аграрного підприємства є рівень його безпеки, що представляє собою сукупність прийомів і методів щодо нейтралізації потенційних небезпек і загроз та створення передумов для забезпечення ефективної діяльності та економічного розвитку відповідно до розробленої стратегії підприємства.

Рівень економічної безпеки підприємства суттєво залежить від спроможності керівництва щодо формування її системи. Основними функціональними складовими економічної безпеки підприємства є: фінансово-інвестиційна, матеріально-сировинна, екологічна, кадрова, інтелектуальна, техніко-технологічна, інституційно-правова та інформаційна.

Сільське господарство – кредитомістка галузь, яка не може нормально розвиватися без залучення додаткових фінансових ресурсів, насамперед, у формі короткострокових кредитів для здійснення поточних платежів з метою забезпечення операційної діяльності [1]. До того ж, у сільському господарстві земля є головним засобом виробництва і вимагає свого відтворення на розширеній основі, що породжує потребу в інвестиційних вкладеннях, направлених на збереження і підвищення родючості ґрунтів [1].

Для аграрного бізнесу на сучасному етапі розвитку надзвичайно важливим є отримання соціально-економічного ефекту від здійснення інвестицій. Тим часом, людство починає розуміти, що всі досягнення науково-технічного прогресу, висока економічна ефективність виробництва – ніщо у випадку, коли знижується природно-екологічна ефективність, здоров'я нації, якість продуктів харчування людей [5]. Виробництво високоякісної екологічно чистої сільськогосподарської продукції нині повинно супроводжуватись інвестиційними вкладеннями в освоєння органічного сільського господарства на базі фермерських господарств, які можуть скоротити застосування штучних добрив і збільшити обсяги внесення органіки.